

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Кж1 907/2018
26.10.2018. године
Београд

ВИШИ СУД
У БЕОГРАДУ
26. 11. 2018
ПРИМЉЕНО

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Александра Вујичића, Растка Поповића, Мирјане Поповић и Снежане Димитријевић, чланова већа, са самосталним саветником Богданом Јанковићем, записничарем, у кривичном поступку против окривљеног Живорада Живковића, због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 11 Кривичног законика у вези члана 30 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног Живорада Живковића, адвоката Ивана Смиљковића и пуномоћника оштећених Светлане Сладојевић и Слободана Сладојевића, адвоката Милана Бирмана, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.361/16 од 31.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 26.10.2018. године, у присуству заменика јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Снежане Шекуларац, окривљеног Живорада Живковића и његовог браниоца, адвоката Ивана Смиљковића, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА жалба пуномоћника оштећених [REDACTED] и [REDACTED], адвоката Милана Бирмана, па се пресуда Вишег суда у Београду К.бр.361/16 од 31.05.2018. године ПРЕИНАЧУЈЕ, само у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што Апелациони суд у Београду, окривљеног Живорада Живковића на основу одредбе члана 264 Законика о кривичном поступку у вези члана 261 став 2 тачка 8 Законика о кривичном поступку обавезује да оштећенима [REDACTED] и [REDACTED] накнади трошкове кривичног поступка, који се односе на награду и нужне издатке њиховог пуномоћника, адвоката Милана Бирмана, у износу од 425.250,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док се жалба пуномоћника оштећених [REDACTED] и [REDACTED], адвоката Милана Бирмана, у преосталом делу, као и жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног

Живорада Живковића, адвоката Ивана Смиљковића, у целости, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.361/16 од 31.05.2018. године, окривљени Живорад Живковић оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 11 КЗ у вези члана 30 КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунато време у притвору почев од 18.05.2016. године, када је лишен слободе, па надаље. На основу члана 264 став 4 ЗКП, окривљени Живорад Живковић је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала и одлучено је да исти падну на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду Вишег суда у Београду К.бр.361/16 од 31.05.2018. године, тако што ће окривљеном Живораду Живковићу изрећи казну затвора од 30 година;

-бранилац окривљеног Живорада Живковића, адвокат Иван Смиљковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепену пресуду у смислу жалбених навода или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, а да окривљени Живорад Живковић и његов бранилац, адвокат Иван Смиљковић буду обавештени о седници већа;

-пуномоћник оштећених [REDACTED] и [REDACTED], адвокат Милан Бирман, због одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду Вишег суда у Београду К.бр.361/16 од 31.05.2018. године у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, те да обавезе окривљеног Живорада Живковића да оштећенима [REDACTED] и [REDACTED] исплати трошкове кривичног поступка у износу од 441.000,00 динара који се односе на награду и нужне издатке њиховог пуномоћника, све према трошковнику предатом суду дана 31.05.2018. године.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.982/18 од 24.09.2018. године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и преиначи пресуду Вишег суда у Београду К.бр.361/16 од 31.05.2018. године у погледу одлуке о кривичној санкцији и да усвоји жалбу пуномоћника оштећених [REDACTED] и [REDACTED] адвоката Милана Бирмана у погледу одлуке о трошковима поступка, а да жалбу браниоца окривљеног Живорада Живковића, адвоката Ивана Смиљковића одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана 448 ЗКП, у присуству заменика јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, Снежане Шекуларец, окривљеног Живорада Живковића и његовог браниоца, адвоката Ивана Смиљковића, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу одредбе члана 451 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, те изјашњења Апелационог јавног тужиоца у Београду, из напред наведеног поднеска, донео одлуку као у изреци пресуде.

Жалбом браниоца окривљеног Живорада Живковића, адвоката Ивана Смиљковића, побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, при чему се овај жалбени основ суштински своди на оспоравање правилности утврђеног чињеничног стања.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, предметном жалбом се оспорава оцена суда о изведеним доказима, те оцена одбране окривљеног и посебно исказа сведока оштећене [REDACTED] а с тим у вези оспоравају се и чињенични и правни закључци првостепеног суда, при чему се у жалби износи сопствена оцена изведених доказа другачија од оне коју је дао првостепени суд у образложењу пресуде.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, неосновано се жалбом браниоца окривљеног Живорада Живковића, адвоката Ивана Смиљковића побија ожалбена пресуда, јер је првостепени суд на основу свих изведених и правилно цењених доказа, ближе наведених у образложењу пресуде, и то како појединачно тако и у међусобној повезаности, а у склопу изнете одбране окривљеног Живорада Живковића, правилно и у потпуности утврдио све чињенице које су одлучне за доношење одлуке у овој кривичноправној ствари и за свој чињенично-правни закључак дао јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, а који се наводима предметне жалбе не доводе у сумњу.

Супротно жалбеним наводима, којима се оспорава оцена исказа сведока [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] тако што се истиче да су противречни и несагласни у погледу одлучних чињеница, односно о међусобној конверзацији пре настанка штетног догађаја, по оцени овог суда, правилно је првостепени суд (о чему су дати јасни и непротивречни разлози на странама 32 и 33 побијане пресуде, које у свему као правилне прихвата и другостепени суд) динамику развоја догађаја по доласку окривљеног Живорада Живковића у двориште куће породице [REDACTED] утврдио из исказа сведока [REDACTED], [REDACTED] и сведока-оштећене [REDACTED], где су сведоци идентично сведочили о конверзацији која је критичном приликом вођена за столом, прецизније да је по доласку окривљени питао сведока [REDACTED] ко га је ангажовао и да ли зна "чије мерс", те да ли комшија треба да буде присутан када се врши мерење парцеле, на шта му је он објаснио да они по закону нису дужни да зову комшије са парцеле која се мери, да је сведок-оштећена [REDACTED] у току разговора питала окривљеног зашто јој је претио, те да је окривљени у конверзацији оспоравао власништво оштећене [REDACTED]

Правилно је утврђено да је окривљени Живорад Живковић након напред наведеног разговора око међе устао од стола, извукао пиштољ, репетирао га и из истог одмах испалио пројектил у правцу покојног [REDACTED] (који је покушао да устане са љуљашке), погодивши га у предео десне половине чеоног предела, а што је утврђено из исказа сведока који су се сагласно изјашњавали на наведени начин. Сведок [REDACTED] је навела да је видела да је окривљеном пиштољ у десној руци, да пуца у главу њеног супруга, сведок [REDACTED] да мисли да је окривљени првим метком погодио покојног [REDACTED] те истакао да је он видео рупу у слепоочници оштећеног, сведок [REDACTED] да је видео да је окривљени пуцао у [REDACTED] сво троје сведочиће да је сада покојни оштећени [REDACTED] одмах пао на земљу. Наводи из исказа ова три сведока су у потпуности у складу са Комисијско судско-медицинским и балистичким вештачењем и изјашњењима судских вештака проф.др Бранимира Александрића и Милана Куњадића са главног претреса у делу у којем се вештаци изјашњавају о механизму настанка смртоносне повреде покојног оштећеног.

Следом изнетог, правилно првостепени није прихватио наводе одбране окривљеног Живорада Живковића (о чему су дати јасни разлози на странама 34 и 35 побијане одлуке) у којима се изјашњавао да је био испровоциран поступком покојног. Наиме, правилно првостепени суд, ценећи одбрану окривљеног Живорада Живковића није прихватио његове наводе у погледу садржине разговора вођеног за столом у дворишту куће, односно шта је непосредно претходило томе да окривљени извади пиштољ и испали пројектиле из њега, а наиме да му је покојни оштећени [REDACTED] одговарајући на његово питање “Добро бато, како ћеш да објасниш деци да си поклонио ово парче земље које си отео”, одговорио: “Боли ме курац за твоју децу”. И по оцени другостепеног суда овакви наводи одбране нису ничим доказани, а пре свега имајући у виду исказе сведока [REDACTED] и [REDACTED] а и оштећени [REDACTED]

Правилно је утврђење првостепеног суда да је окривљени циљано испалио пројектил у витални део главе покојном оштећеном [REDACTED] који га је и погодио, а које се базира на исказима сведока очевидаца, те имајући у виду и растојање са које је смртоносна повреда нанета покојном оштећеном, а које је окривљеном омогућило да без икакве тешкоће, циљано испали пројектил у део тела покојника који жели. Дакле, очигледно да је окривљени оваквом одбраном, а у немогућности да оспорава да је критичном приликом пуцао из ватреног оружја, обзиром да сви докази недвосмислено говоре томе у прилог, покушао да избегне кривицу у погледу дела које му је стављено на терет што се јасно види из његових навода у којим се изјашњавао о правцу којим је пуцао, про чему је био крајње неуверљив и несигуран не знајући како да се изјасни, не желећи да призна да је циљано пуцао, прво наводећи да је усмерио руку у којој му је био пиштољ ка покојном [REDACTED] и оштећеној [REDACTED], да је пуцао на њих, да би одмах затим то негирао наводећи да је пуцао у њиховом правцу, да би одговарајући након тога, на питање заменика тужиоца, тврдио да није ни нанишанио.

Такође, правилно је првостепени утврдио да је окривљени Живорад Живковић

критичном приликом у правцу оштећене ██████████ испалио 4 пројектила из предметног пиштоља, а што је утврђено из несумњиве чињенице да је окривљени критичном приликом испалио 5 пројектила, будући да је на лицу места пронађено 5 чаура, како је то утврђено из извештаја о форензичком прегледу лица места, фотодокументације и видео-снимка, а који сви потичу од метака испалених из предметног пиштоља како је утврђено балистичким вештачењем НКТЦ. Обзиром да су се окривљени и сведоци изјашњавали о више пуцња, с тим што нико од њих није могао тачно и прецизно да определи њихов број, при чему је разумљиво да нико у тако стресној ситуацији не може прецизно да броји исте плашећи се за свој живот, наведено је утврђено из материјалних доказа односно затечених трагова – чаура. Како је већ првим пројектилом окривљени погодио покојног оштећеног ██████████, да је оштећена ██████████ погођена пројектилом док се крила иза љуљашке те када је видела опасност оваквог положаја који је заузимала, одлучила је да побегне у кућу, да је иста сведочила да се погнуте главе у висини рамена кретала цик-цак како би избегла метке, а из жеље да обавести сина да не долази кући плашећи се за његов живот, то је правилно првостепени суд утврдио да је све преостале пројектиле окривљени испалио у правцу оштећене ██████████

Следом изнетог, а по оцени Апелационог суда у Београду, неосновано се жалбом браниоца окривљеног Живорада Живковића, адвоката Ивана Смиљковића истиче да је окривљени био доведен у стању јаке раздражености, затим да је у то стање доведен без своје кривице нападом или тешким вређањем од стране убијеног и да је убиство извршено на мах. Ово с тога, јер је за постојање овог привилегованог облика убиства потребно да кумулативно буду испуњена три услова и то да је учинилац дело извршио у стању јаке раздражености, затим да је у то стање доведен без своје кривице нападом или тешким вређањем од стране убијеног и да је убиство извршено на мах. Правилан је став првостепеног суда да је раздраженост посебно афективно стање личности које се може изразити у узбуђењу, љутњи, разјарености, гневу и слично, те да за постојање кривичног дела из члана 115 КЗ није довољна свака раздраженост на страни учиниоца, већ је потребно да је реч о јакој раздражености што указује на јачи интензитет овог афективног стања. То су она стања велике узбуђености или гнева кад је код личности способност да управља својим поступцима у великој мери смањена и која је искључена тако да су њени поступци под утицајем афекта неконтролисани. Стање јаке раздражености код учиниоца убиства треба да је настало као последица нескривљеног напада, злостављања или тешког вређања од стране убијеног. Напад, злостављање или тешко вређање треба да се врши од стране лица које је касније лишено живота, а он их не сме провоцирати и не сме дати повод да он или њему блиско лице буде нападнуто или вређано те се убиство јавља као непосредна реакција на нескривљени напад.

У том смислу, правилно је првостепени суд утврдио да никаквог тешког вређања окривљеног од стране сада покојног оштећеног ██████████ и оштећене ██████████ није било, па ни изговарања речи од стране сада покојног ██████████ које је у својој одбрани цитирао окривљени и за које тврдио да су га довеле у стање губитка контроле, када је извадио пиштољ и пуцао из њега. Поред тога окривљени се у време предузимања инкриминишућих радњи није налазио у афективном стању јачег интензитета које се огледа у љутњи, бесу, гневу и слично који утичу на способност расуђивања и одлучивања, а које стање представља психолошку

компоненту стања јаке раздражености већ се налазио у стању повишене емоционалне напетости које је код њега постојало, како је то утврђено из допунског комисијског неуропсихијатријског и психолошког вештачења, јер је предделиктни период који је трајао дуже време карактерисало, по мишљењу окривљеног, неадекватно разрешење имовинских односа са оштећеним, осећај преварености и понижености што је све снизило његов праг толеранције на фрустрације, па је у критичном моменту дошло до импулсивног реаговања са његове стране. Следом изнетог, жалбени наводи, да је окривљени тежак срчани болесник, да има повишен шећер и потпуно отказивање бубрега, а што је било од утицаја на њега, а приликом извршења кривичног дела, оцењени су као неосновани, јер је првостепени суд правилно утврдио степен урачунљивости окривљеног критичном приликом, а на основу Комисијског психијатријско – психолошког вештачења др Бојане Кеџман и Гордане Ковач Гавриловић.

Из овако правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања заснованог на јасној и свеобухватној оцени сваког доказа појединачно и свих доказа заједно проистиче логичан и недвосмислен закључак, који у потпуности прихвата и овај суд, а то је да су се у радњама окривљеног стекли сви субјективни и објективни елементи бића кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 тачка 11 КЗ у вези члана 30 КЗ, а не кривичног дела убиство на мах из члана 115 КЗ, како се то неосновано истиче жалбом браниоца окривљеног.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а поводом жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног Живорада Живковића и Ивана Смиљковића, Апелациони суд у Београду је нашао да су жалбе неосноване. Наиме, правилно је првостепени суд одлучујући о висини казне коју ће изрећи окривљеном у смислу члана 54 КЗ ценио све околности које су од утицаја, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да је неосуђиван, његово здравствено стање, да је породичан човек, отац двоје пунолетне деце, док је од отежавајућих околности ценио понашање окривљеног након извршења кривичног дела као и да није изразио искрено кајање. Имајући у виду све наведене олакшавајуће и отежавајуће околности, правилно је првостепени суд окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година у коју му је, сходно члану 63 КЗ, урачунао време проведено у притвору ближе означено у изреци првостепене пресуде, при чему је у образложењу своје одлуке, дао разлоге које у свему као правилне прихвата и веће овог суда.

По оцени Апелационог суда у Београду овако одмерена казна затвора сразмерна је тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног, те ће се истом у потпуности остварити сврха из члана 42 КЗ а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Стога, супротни жалбени наводи јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду у којима се истиче да је првостепени суд дао превелики значај олакшавајућим околностима док није у довољној мери ценио отежавајуће околности као и жалбени наводи браниоца окривљеног да је нетачно да окривљени није изразио искрено кајање су оцењени као неосновани, с обзиром да је првостепени суд правилно утврдио све

околности и истима је дао адекватан значај, а у жалбама јавног тужиоца и браниоца окривљеног се не наводи ниједна нова околност која би, евентуално, била правно релевантна и имала утицај на другачије одмеравање казне.

Приликом одлучивања о трошковима првостепени суд је на основу члана 264 став 4 ЗКП окривљеног Живорада Живковића ослободио обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и судског пашала те одредио да исти падају на терет буџетских средстава суда, а пре свега имајући у виду висину наведених трошкова и приходе окривљеног сматрајући да би плаћањем наведених трошкова била доведена у питање како егзистенција окривљеног тако и лица која је по закону евентуално дужан да издржава.

Основано се жалбом пуномоћника оштећених [REDACTED] и [REDACTED] адвоката Милана Бирмана истиче да је првостепени суд био у обавези да сходно члану 261 став 2 тачка 8 ЗКП обавезе окривљеног да сноси трошкове кривичног поступка, које су имали оштећени. Апелациони суд у Београду је стога делимично усвојио жалбу пуномоћника оштећених, с обзиром да је пуномоћник тражио трошкове у укупном износу од 441.000 динара и то на име заступања на припремном рочишту, на 11 одржаних главних претреса и на једном неодржаном претресу, као и на име увида у списе у претходном поступку. Међутим, увидом у списе предмета је утврђено да су била два неодржана главна претреса и то дана 02.02.2017 године и 15.12.2017. године (док пуномоћник погрешно у свом трошковнику наводи да је реч о одржаном главном претресу од 18.12.2017 године), те је овај суд утврдио да укупни трошкови које су оштећени имали на име ангажовања пуномоћника износе 425.250,00 динара.

Следом изнетог, Апелациони суд у Београду је делимично усвојио жалбу пуномоћника оштећених [REDACTED] и [REDACTED], адвоката Милана Бирмана, па је пресуда Вишег суда у Београду К.бр.361/16 од 31.05.2018. године преиначала, само у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што је окривљени Живорада Живковића на основу одредбе члана 264 Законика о кривичном поступку у вези члана 261 став 2 тачка 8 Законика о кривичном поступку обавезан да оштећенима [REDACTED] и [REDACTED] накнади трошкове кривичног поступка, који се односе на награду и нужне издатке њиховог пуномоћника, у износу од 425.250,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док је у преосталом делу у делу одлуке о трошковима а наиме да трошкови износе 441.000,00 динара, оцењен као неоснован.

Имајући у виду наведено, на основу одредбе члана 457 и 459 ЗКП, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-самостални саветник
Богдан Јанковић с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

